

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmorum Liber II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

92
P S A L M O R V M
L I B E R I I.

P S A L M . X L I I .
Quemadmodum desiderat cervus.

PIETATIS EXERCITATIO
IVCVNDISSIMA.

Ad præstantem, Animaduersio filiis Coreli.
Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- V**iget cerua velut, dum sitiens aquæ
Ad riuos properat: sic anima hæc Deum
Te magnum cupiens icæta fidelibus
Te desideris petit.
- 3 Magnum nempe anima hæc nostra sitit Deum
FORTEM, perpetuò qui viget & valet.
O quando veniens aspiciam DEI
Vultus forte beatior?
- 4 Heu mi sunt lachrymæ pro dapibus diu
Et noctu, pariter tritis vt audio;
At nunc ille Deus, quem tibi PRINCIPEM
Afirmare soles, vbi est?
- 5 Effundam ipse dolens hanc animam mihi,
Dum tempus recolam, quo soleo Dei
Iunctis ordinibus, composito & gradu
Aedem visere maximi.
Dum voces memini lætitiæ indices
Et laudum comites, carmina & inclyta,
Quæ festiua meis turba frequens choris
Sacro reddiderat die.
- 6 Quid nunc vis animæ deiiceris mihi?
In me quidve fremis? certa mane DEVM,
Cuius fausta colam numina liber, &
Sospes vota canam pia.
- 7 In me deiicitur mens mea mi DEVS,
Vnde & te recolo rura per aspera
Iarden præcipitem qua lauat Hermonum &
Parui ad culmina Misgari.
- 8 En turbata trahens vnda voragines
In me congeminat, vocibus excita;

Ventorum

PSALMORVM LIBER II.

Ventorum ac pluuiæ defluuuiis tuz
Vndis, fluctibus obruor.

- 9 IAS auxilium cum daret, ac dies
Iussisset facilis surgere prosperos;
Tunc noctu ipse canens dicere sueueram
FORTEM præsidium meum.
- 10 Nunc FORTI ipse meo conquerar (is mihi
Rupes) me quid enim deseris immemor,
Pullatisve facis vestibus ingredi
Me cogentibus hostibus?
- 11 Dissectis veluti me ossibus enecent,
Probris conficiunt; queis premo hostibus,
Dum dicunt, vbi nunc, quem tibi PRINCIPEM
Affirmare soles DEVM?
- 12 Quid nunc ægra anima ô deiiceris mihi?
In me quidve fremis? certa mane DEVM,
Cuius fausta colam numina liber, &
Sospes vota canam pia.

PSALMVS XLIII.

Iudica me Deus, & discerne causam meam.

VOTVM PRO RESTITVTIONE.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 IVDIX DEVS me vlciscere, iurgium &
Iurgare solers incipe tu meum;
Me gente defende ex proterua,
Atque viro nimium doloso.
- 2 Tu (nam DEVM te præsidij mei
Agnosco) cur me longius abiicis?
Cur ater incedam furente
Hoste dolens nimis ac premente?
- 3 Lucem fidemque (vt pollicitus) tuam
Mitte, vt sacrati montis in arduos
Ducar recessus; atque vt arceis
Quas colis, his ducibus reuisam.
- 4 Inde vsque ad aram perueniam DEI,
FORTEMque gaudi lætitiæ mei;
Dicamque plectro tunc DEVM te,
Teque meum fidibus PATRONVM.
- 5 Quid te mea, quid vis animæ abiicis?
Commota cur sic infremis? at DEVM
Intaminata spe maneto,
Carminè quem celebrem reponam;

Ille

PSALMORVM

Ille & salutis multiplicis mihi
Est auctor, illum dicere iam inuat,
Spectata cuius tanta sensi
PRINCIPIS auxilia vsque nostris.

PSALMVS XLIIII.

Deus auribus nostris audiuius.

ECCLESIAE TEMPOR. BEATVS
EXITVS.

Filiis Corch animaduersio.

Carmen Heroicum.

- 1 **Q**UAE DEVS antiquis gessisti gesta diebus,
Certa olim victisque patrum narrata periculis,
Detulit ad nostras sermo verissimus aures:
2 Ut nempe ipse manu disiectis gentibus altè
Miseris hinc nostri plantaria seminis, utque
Contuderis validos populos, siluamque nocentum
3 Abstuleris; non arcu etenim validisve lacertis,
Ipsi regna sibi atque almam peperere salutem:
Dextra tua & lux illa tui clarissima vultus,
Illis summa fuit laudis, quibus ipse volebas.
4 Tu DEVS ipse mihi notus Rex, tu mihi PRINCEPS,
Ergo Iacobaeas memor o decerne salutes:
5 Nos, ut ad astra pilas tauri, iactabimus hostes
Te duce; & aduersos pedibus subigemus inulti.
6 Non me securum facit arcus, nulla salutis
Spes mihi in ense meo fuerit; cum tu vndique pressos
7 Hostibus infestis nos eripis, irrita quorum
Consilia impurum tandem meruere pudorem.
8 Cunctos ergo dies nobis laus vnica PRINCEPS:
Hic erit; euge tuum nomen per saecula canemus:
9 Tu tamen exclusos nos abiicis, atque rubere
Delusa spe saepe facis; nec ducis ut antè
10 Agmina nostra, fuga ast victos conuertis ab hoste,
Simus ut infestis feralis praeda cateruis:
11 Pars, pecora inuiso veluti deuincta macello,
Tradimur; in Gentes alij dispergimur abs te.
12 Nec praesente quidem pretio, nec vendere magno
Ipse videre tuum populum; vicinus ut in nos
13 Insultet probris, gens vndique & accola nostras
Excipit ad risum, saeva & ludibria, clades.

15 Teque

- 15 Teque volente sumus per gentes fabula, nulli est
 Natio quin sannis nos impetat atque cachinnis.
 16 Totos vsque dies me praesens occupat ille,
 Ille rubor turpis vultus qui velat amarus:
 17 Hinc etenim insultans vis & conuicia dura,
 Hinc hostes iurifa premit me turba nocensque.
 18 Cuncta licet nos haec sensu subeamus acerbo,
 Non tamen est oblita tui mens nostra, nec alnuma
 19 Fallere foedifragi pactum, nec corde proterui,
 Auersive tuo vel flexi calle notamur.
 20 Nos tu confusus adigis, latebrisque draconum
 Obruis, ac tenebris lethi pallentis & umbra.
 21 Nominis immemores nostri si PRINCIPIS vnquam
 Sustulimus tentas aliena ad rumenta palmas:
 22 Haec DEVS inquirer index, cui cognita sunt quae
 Corde latent hominum tectisque inclusa medullis.
 23 Imò te propter cunctis impune diebus
 Cadimur, utque pecus lanienae ducimur; ergo
 24 Euigila, & DOMINE, heu quid somno mergeris? eia
 Surge, neque aut procul abistas, nimiumve moreris.
 25 Curve nam celas faciem, nostraeque ruinae
 Immemor oppressos discrimine deseris alto?
 26 Sordida vita iacet depresso in puluere, & haeret
 27 Pectus humi nostrum. Surge auxiliator & vltor.
 Teque proba nobis vindex, velut antè, benignum.

P S A L. XLV.

Eructauit cor meum verbum bonum.

DIVINARVM NVPTIARVM
EPITHALAMIUM.

- 1 Ad praestantem, super lilia filiis Coreh, animaduersione
 canticum amorum.

Carmen Sapphicum.

- 1 Mens bonum feruet meditata verbum:
 Nostra, quod plenum cupimus referri,
 Rex modò his nostris teneat canendos
 Versibus orsus.
 Linguaque, vt mentis celeris ministra
 Sit, mihi optanda est veluti stylus, quem
 Scriba currenti digito tabellis
 Leuibus infert.

F.

3 Pulcer

- 3 Pulcer es, natos superasque Adami,
Gratia atque istis fluit ex labellis,
Se tibi saclo D E V S vt benignum
Annuit omni.
- 4 Nunc latus ferro niueum corusco
O potens cinge, & decus atque honorem
Indue, hæc semper tibi namque certo
Munere constant.
- 5 Prosper ascendas celer, ac decorus,
Infidens vero, & moderator æqui,
Tunc tua ostendet noua monstra rerum
Vincere dextra.
- 6 Vt leues sternent populos sagittæ
Quas iacis dexter penitus ruentis;
Sic mos hosteis & iniqua Regi
Pectora figent.
- 7 Istud æternos solium per annos
Constat, atque ipse es D E V S, vsque regni
Nam tui sceptrum tenet æqua iustæ
Pondera libra.
- 8 Diligis iustum, fugis improbandi
Quidquid est actus, D E V S hinc tuus præ
Cæteris læto sociis bonum te in-
unxit oliuo.
- 9 Muscea ac tædas aloës odoras
Spirat & suaueis casias eburnis,
Quidquid expromptum oculis colit te
Veste decora.
- 10 Candidæ; regum soboles; puellæ
Inter ancillas tibi sunt honestas,
Est comas auro redimna puro
Dextera coniur.
- 11 Nata, des aurem facilem, vidensque
Audias nostris monitis; paternæ
Te domus, chari generisve, nulla
Cura moretur.
- 12 Fac tuum Rex vt cupiat decorem
Quem tibi dat fors D O M I N V M beata;
Tu modò hunc supplex venerere, amesque,
Suspiciasque.
- 13 Iam Tyri te gens opulenta multo
Munere orabit, cupier tuumque
Sæpiùs gratum decus & colendos
Cernere vultus.

14 Tota miranda ac celebranda Regis
Filia & magna est penitus, decet quam
Arte felici variata & auri

Pondere vestis.

15 Ipsa iam picto decorata cultu
Virginum pulchra comitante turba,
Quas sibi optarat, properabit alnum

Visere Regem.

16 Has chorus Irtæ socians sequetur
Vocibus pompæ, venientque in aulam
Regis & gratos thalamos parentis,

Plaudere promptæ.

17 Quod tui patres tenuere regnum,
Quam dabis multam, soboles tenebit;
Principes natos statues patenti.

Lætus in orbe.

18 Quod tuum vates memoro canendo,
Nomen æternum referent per ævum
Laudibus crebris populi futuri

Tempore in omni.

PSALMVS XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

ECCLESIAE DIVINA PAX.

1 Ad præstantem filiis Coreh super Ghalamoth.
Canticum.

Ode Tritolos Tetraſtrophos.

2 **P**rorector est & præsidium DEVS
Nobis probatus, quamlibet asperis
Hoc experiri semper alnum
Casibus auxilium valemus.

3 Missetur ergo sedibus infinis
Conuulsa tellus, sorbeat & mare
Monteis recedentes profundum;
Nos tamen impavidi hæc feremus.

4 Undæ frementes fluctibus algidis
Tollentur alto præcipites salo,
Quarum superba vi trementes
Visque sonent trepidantque montes.

5 Riui sacrați fluminis, hi DEI
Urbi quietam lætitiã ferent,
Qua sancta dilatatur ædes
Principis hospitium superni.

- 34 PSALMORVM
- 6 Hanc, dum fouentis presidio DEI
Instructa constat, nil moueat loco;
Succurret huic PRINCEPS in ipse
Manè citò properans periculis.
- 7 Percussa magnis regna tumultibus
Nurent ruentum murmure gentium,
Et voce concursus tremenda
Dispereat liquefacta tellus.
- 8 IAS potentis numine vindicis
Nostrum tuetur perpetuò genus;
PRINCEPSQUE IACOBO est patronus,
Arx valida, edita & vsque nobis.
- 9 Venite, gesta exemplaue cernite
IAE, valentis vertere funditus
Terras, & extinxisse toto
Bella nimis furiosa in orbe.
- 10 Arcum refringet, frustraue lanceæ
Discindet; atris ignibus & citas
Vret quadrigas. ergo noto
Cedite Numini & efficaci.
- 11 Gentes per omneis, (quippe ego sum DEVS)
Terrasque tollar; vitibus & potens,
- 12 Atque vltor IAS ille Iacob
Arx valida est Deus VSQVE nobis.

PSALMVS XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

DIVINAE TUTELE PRAEDICATIO.

6 Ad præstantem filiis Corei Psalmus.

Carmen Dicton Distrophon.

- 3 **P**lausu omnes populi vndique
Acclamate Deo, ac vocibus affoniss
- 3 Terris nam' omnibus imperat
IAS terribilis, maximus & potens;
- 4 Nostris qui pedibus dabit
Deductos populos regnaue legibus.
- 5 Nobis seposuit bona
Sortis perpetuæ dona benignior;
- 6 Excelsum Isacidae decus,
Quodque ipse vsque fouens auctor amaueret,
Exceptus

- Excepit litui ac tubæ
 Mixto IAS fonitu prominuit Deus.
 7 Nostrum psallite PRINCIPEM
 Ac Regem canite hunc, psallite, psallite:
 8 Omnes nam imperio regit
 Terras ipse DEVS, psallite doctius.
 9 Rex hic gentibus est DEVS,
 Et sanctum solium sede tenet Deus.
 10 Famosi in populis duces
 Addunt se socios ad populum DEI;
 Cui se prouidus Abraham
 Permittens retulit nomen. honestius:
 Cuncti nam proceres viri
 Terras qui clypeis cunque tegunt suis,
 Agnoscunt Dominam DEVM,
 Atque alto solide numine PRINCIPEM.

PSALMVS XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

ECCLESIAE BEATITAS.

Canticum Psalmi filiorum Corei.

Carmen Sapphicum.

- 1 **M**Aximis magnus celebratur IAS
 Laudibus celsæ moderator arcis,
 Monte quo se iam solido probauit
 Numine sanctum.
 2 Mons Sion tractu celebris nitenti, est
 Omnibus terris decor & voluptas,
 Regis vrbs magni hæc sedet, atque opacam
 Spectat in arcton.
 3 Arcibus cuius DEVS ipse notus
 Tutor ac præses: sociata in vnum
 4 Quam manus regum petiit minantum
 Præteritque.
 5 Hanc simul visam obstupere, mente
 Perdita, & cursu properante cæci; ac
 6 Impotes, valde doluere, vt ipso
 Femina partu.
 7 Euris & quantus rapidis procellis
 Punicas frangit pelago carinas;
 Quæ patres nobis retulere in IAE
 Vidimus vrbe:

F 3

9 Vrbe.

- 9 Vrbe, quam PRINCEPS DEVS ipse condidit
Vltor & firmans fouet, VSQVE in æuum:
- 10 Quin tua nos te DEVS ò manemus
A Ede benignum.
- 11 Quà riuum perfert cita fama nomen,
Constat extremis tua laus in orbis.
Finibus, iusti tua namque & æqui
Dextera plena est.
- 12 Iudice & ius te referente lætus
Mons Sion, Iudæ & soboles puellæ
Certa plaudentes cecinere grata
Carmina voce.
- 13 Ambitus crebros properate in orbem, &
Turribus quantus numerus Sionis
- 14 Discite attenti, valideque vt exister
Murus & arces.
Audiat vestro soboles futura ex
- 15 Ore, vt hic noster DEVS est PATRONVS,
Exitus faultos duce quo feremus
Tempore in omni.

P S A L M V S XLIX.

Audite hæc omnes gentes.

BONORVM ET MALORVM EXITVS.

1 Ad præstantem, filiis Coreh Psalmus.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **A**vdite hæc populi auribus,
Orbis qui incolitis quadrifidi domos;
- 3 Adæ vos genus infimum,
Summorumque etiam progenies virum:
Quisquis diuitiis valet,
Vel quem semper egens pauperies premit.
- 4 Prudens quas sapientias
Cor dicat, meditans proferet os meum:
- 5 Auri exempla canam mea;
Edam ænigma sacri murmure barbiti.
- 6 Nam cur temporibus malis
Vallatus timeam, finibus aut meis?
- 7 Hæc illi metuant, quibus
Res & percelebres spem cumulant opes:
- 8 Nullum nam redimet suus
Frater, nec pretiis excipiet DE O.

- 9 Vitæ cara redemptio est,
Et quæ victa cadit perpetuò irrita.
- 10 Viuet, scilicet, omnibus
Sæclis, nec tumulos sentiet aut rogos.
- 11 Hic spectet sapientium
Funus perpetuò viuus & integer!
Immo, stultus & insciens,
Decretum stabile est, vt pereant simul.
Tunc quæ parca laboribus
Res multis fuerat, cedit ad alteros.
- 12 Illis pectore in intimo
Aedes perpetuas pollicitis sibi,
Et sedes soboli inclytæ;
Quas non diruerint sæcula plurimas
Illis nomina in vrbibus
Et fundata locis constiterant sua.
- 13 At fors non homini dabit,
Ornatu vt celebri permaneat diu;
Ergo vt quadrupedum genus,
Abscissi variis intereunt modis.
- 14 Illis stultitiæ via hæc
Quàm stulta: vsque volens posteritas probat.
- 15 Hos inum in barathrum vt pecus
Cogens mors adiget; queis præerunt pij
Cum lux fulserit ac dies.
Deturbata verusque his species ruct,
Aula quos propria exules
Orcus terrifico suscipiet specu:
- 16 Vitam sed redimet D E V S
Semper me excipiens de barathro meam.
- 17 Nullum tu metuas virum,
Aut quem clara domus, diuitiæ aut beant;
- 18 Nam nil is moriens feret;
Quem tandem ipsa comes gloria deferet:
- 19 Hæc dum vita manet breuis,
Ad summum fruitur sollicitis bonis.
Tunc re plausibus excipit
Vulgus, dum fruëris, lautiùs atque agis.
- 20 Cumque ad sæcla parentium
Huius vita venit, perpetuò manet
Luce exclusus, & exteris
Conclusus tenebris cum grege lurido.

21 Hæc totis TERRIGENIS data,
Quos dementat agens præcipites honor;
Vt ceu quadrupedum genus
Scindantur variis & pereant malis.

PSALMVS I.

Deus deorum Dominus.

EVANGELII TRVTVNA.

Psalmus Assaph.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- I**AS DEVS, qui & FORTIS, auens loqui,
Terram vocatam cominus arguet;
Sol vnde primo lucet ortu;
Quaque subit nitida ora celans.
- 2 Ille & decoris summa potens DEVS
Monte è Sionis promicuit sacro,
Noster DEVS non ille surdo aut
Numine perueniet silente.
- 3 Absimet ignis præuius asperum,
Sordensque quidquid comperiet, citus;
Circumque consurgens procella
Cuncta rucas penitus mouebit.
- 4 Cælos vocabit protinus editos,
Terramque certo non refugam loco,
Testes peracti nempe pacti, &
Iudicij huic populo seueri.
- 5 Dicet; Meos huc cogite nunc Pios
Mecum feriti foederis obsides,
Queis pacta firmavit probando
Sacra pecus iugulata ritu.
- 6 Cæli probabunt iustitiam Dei
Nunc vsque prompti dicere: Iudicem
Audite me ius proloquentem
Vos popule ò mihi iam dicite.
- 7 Testata iura en persequar, Israël,
Tecum est quod actor nunc mihi postulem;
Scis me DEVM, scis PRAESIDENTEM
Esse tuum; tibi scis PATRONVM.
- 8 Non ipse raras arguo victimas
Quas parcus aris intuleris meis;
Non vsta totis infrequenter
Sacra mihi reperenda membris.

LIBER II.

29

- 9 Non aut iuuenos cornigeros domo,
Hircosve caulis excipiam tuis:
- 10 Mī silua producit ferasque,
Mille greges pariuntque montes.
- 11 Montes quot vsquam contineant aues
Noui, neque agri me quadrupes fugit.
- 12 Quòd si fames me tentet, haud te,
Me vt dapibus cumules, rogabo:
Nam constat orbis multiparens mihi,
- 13 Quidquidque pleno continet is sinu.
Num carne tauri pascat ipse,
Numve capri saturer cruore?
- 14 Discas dicatæ munera gratiæ
Offerre, summo vota ferens D E O:
- 15 Me vt liber in duris vocatum
Temporibus celebres supernum.
- 16 Ast aduocato sic D E V S improbo,
Statuta, dixit, quid memoras mea?
Cur ore tentas improbando
Ipse meum meminisse pactum?
- 17 Pertæsus ipse es discere quod decet,
Ac verba suetus post mea ponere:
- 18 Furisque conspecti administer
Impiger es, sociusque mœchis.
- 19 Proiecto & ore infanda iacis mala,
Fraudemque lingua concipis improbanda.
- 20 Confingis in fratrem sedendo
Dedecus, in sobolemque matris.
- 21 Hæc dum patrares, quòd tacui, putas
Me moris esse aut ingenij tui,
Sed te redargutum reumque
Criminibus peragam relatis.
- 22 Prudenter ergo cernite, qui D E V M
Oblinioso pectore pellitis,
Ne raptor in prædam solutus
Nemine vos redimente vexem.
- 23 Me, qui fatendo, sacrificat pius,
Is me probato munere suspicit:
Constantque mores cui, salutem
Ipse dabo reperire D I V A M.

F 5

PSAL.

PSALMORVM
PSALMVS . LI.

Miserere mei Deus.

POENITENTIA SOLIDA.

- 1 Ad prestantem, Psalmus David.
2 Cum venit ad eum Nathan propheta, postquam ingressus est ad Bath-Sabagh.

Carmen Iambicum Monocolon, Monostrophon.

- 3 **O** Mi benignus parce, ceu soles, D E V S,
Magna & tuorum vi efficaci viscerum
Delere noxas perge perge iam meas.
4 Valde lauto criminum me sordibus,
Peccata purgans amone prorsus mea.
5 Noxas meas namque ipse noui, nam ferox
Peccatum obstratis semper instat mi meum.
6 Peccator in te constitui audax unicum,
Gessique te presente turpe pro malum,
Ut constet vrgens veritas dicti tui;
Vincasque iudex non mouendo calculo.
7 Atqui ecce prauo fictus ipse sum malo,
Fœcunda culpis meque mater fouerat.
8 En veritatem renibus vis abditis;
Secreta mi ac tu detegis mysteria.
9 Hyssopus adsit me benignè vt expies,
Albam lauansque fac niuem me vincere;
10 Audire læto da mihi tu nuntium;
Ut ossa te premente tuis gaudeant.
11 Vultum reconde, nostra nec tu conspice
Peccata, prauis & criminis dele notas.
12 Purum creato cor mihi, o potens D E V S,
Pectus notioque spiritu firma meum.
13 Ne me repelle de tua presentia,
Sanctum tuum ne dimoue a me Spiritum:
14 Tuae salutis redde mi tu gaudia,
Et liberalis me refiget spiritus.
15 Doctor viarum sic tuarum perfidis
Ero, & redibit turba post te noxia.
16 Poenis cruentis crues me sanguinum,
PRINCEPS salutis vnice o D E V S mex.
17 Tuum sonabit lingua ius æquum mea,
Laudes tuas vt os meum pronantiet.

- 18 Non vis, daturus quas tibi essem, victimas;
Nec tu, perustam poscis auctor hostiam.
19 Fractus DEO nam spiritus sunt victimæ,
Non fracta spernit, tunsa corda non DEVS.
20 Auge Siona iam benignus & foue,
Murus Salemi & alta pone moenia.
21 Tunc & probabis iusta sacra victimas,
Consumpta adusta tunc fruëris hostias;
Ardebit ara taurus ac frequens tua.

PSALMVS LII.

Quid gloriaris in malitia.

MALORVM MALVS, BONORVM
BONVS EXITVS.

- 1 Ad præstantem, Animaduersione Dauidis.
2 Cum veniret Doeg Edomæus; & nuntiaret Sauli,
ac diceret illi, Venit David in domum Ahhi-
melech.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 3 Quid te laudibus o potens
Sic efferre iuuat, quod malè feceris?
FORTIS diua benignitas
Omni constat enim certa manens die.
4 Fingit lingua dolos tua,
Fraudi vt prompta nocet terfa nouacula.
5 Præfers officiis malum
Iustis, vana probas vsque libens magis:
6 Te argumenta nocentia, &
Fraudis lingua malæ detinet artifex.
7 FORTIS te quoque dissipans
Abcissum penitus, funditus erutum
Tectis eiicere tuis:
Terris ne vsque queat viuere in intimis;
Radicem eruet is tuam,
Viuum terra tui vt iam teneat nihil.
8 Iustis visa pium merum, &
Risum exempla dabunt nominis inuidi.
9 En qui non posuit DEVM
Robur perpetuum ac præsidium sibi:
Fidens pluribus ast opum
Casis, ipse suo nixus erat dolo.

10 Ipse

20 Ipse aut ædibus in DEI

Ceu frondens oleæ ramus in vltima

Sospes sæcula temporum

Nitar subsidiis perpetuis DEI:

21 Gratus laudibus efferam,

Auctoremque canam multifonis meum:

Me spes nominis ac tui

Semper fausta tuis ducet agens piis.

PSALMVS LIII.

Dixit insipiens in corde suo.

HVMANI GENERIS EXAMEN.

2

Ad præstantem super Mahhalath.

Psalmus David.

Carmen Dicolon Distrophon.

3

Infans alto dixit excors pectore,

Est nullus in cælo ARBITER:

Hinc perditorum vulgus in præceptis furens,

Sacrum profanis miscuit;

Fraudem nefandam quisque honesto prætulit,

Nemo probandum perficit.

3

Cælis ab altis vsque despexit DEVS

Adami in errantis genus;

Num quis decori compos & veri studens,

Exstetve qui quærat DEVM?

4

Flexisse visi singuli, qui non pari

Errore corrupti fluunt;

Certi nec vnus exstat è cunctis boni

Probandus auctor numini.

5

Num turba prauæ seruiens libidini

Agnoscet infandum scelus?

Qui panis instar deuorant gentem meatu,

Deum colunt ne, aut inuocant?

6

Illic metu sed horruere, scilicet,

Nullus fuit prorsus metus.

Cum membra te vallantis hostis sparserit

Vindex tui atque vltor DEVS;

Illos pudore at impotenti affeceris

DEVS quos ipse abhorruit.

7

En ex Sione compos Israël bonæ

Salutis vngquam emerferit?

Cum.

LIBER II.

Cum seruitutem mutet inuidam DEVS
Gentis dicatq; iam sibi,
Bonam Iacobus gaudat pius vicem,
Lætus triumphet Israël.

PSALMVS LIIII.

Deus in nomine tuo saluum me fac.

VNICVM PRAESIDIVM DEVS.

1 Psalmus in Neghinoth, animaduersio David.
2 Cum uenissent Ziphai, & dixissent Sauli, Nōne
3 David addidit se nobiscum?

Carmen Tricolon Tetraastrophen.

3 Iste salutem nomine mī DEVS
4 Ferto, tui meque asserere numinis
5 Virtute; PRINCEPS, audi & aures
6 Dicta meo repetita ab ore.

7 Instant minantes extera pars mihi,
8 Viā meamque heu terribiles petunt;
9 Nec vsque curauit nocens hæc
10 Turba DEVM arbitrio potentem.

11 Ast ecce mī sit subsidium DEVS,
12 Præsens amicis est DOMINVS meæ
13 Vitæ, patronos quos periculis
14 Cura mouet mediis tuendæ.

15 Lethale cunctos excipiet malum,
16 Ponunt latesteis qui insidias mīhi;
17 Scissosque constrictosque in arcum
18 Nempe fides tua certa reddet.

19 Tunc sponte ad aras sacra feram, tuum
20 Vt nomen IAS concelebrem bonum;
21 Liber periculis, & quid hostes
22 Manserit, hic oculus vibebit.

PSALMVS LV.

Exaudi Deus vocem meam.

PROBITATIS EXERCITATIO.

1 Ad præstantem in Neginoth. Animaduersio David.

Ode eadem.

2 A Vrem precanti mī DEVS admoue,
3 Vultum tuō nec contege supplicis;
4 Sentire, respondens, proba te,
5 Murmure quæ mediator dolentis.

6 Clamote

- 4 Clamore duro, heu, comprimor hostium,
Quos ardor in me præcipites agit;
Cæcoque dementem furore
Prouocat in mea damna turbam.
- 5 Cor mi in reducto pectore condolet,
Præsentem mortis mens trepidat metus:
- 6 Terror, pauores meque totis
Artibus heu tremor asper angit.
- 7 Votis precari sic soleo, en erit
Instar columbæ vt præpetibus volens
Pennis, & optatas quietus
Ipse queam tenuisse sedes?
- 8 Migrans remotos en peterem celer
Tractus, & vsque in solitragis manens;
- 9 Ventique vt impulsi præcellis,
Ipse meam fugerem in salutem:
- 10 Absume, sorbè mi Domine hos citò,
Illisque linguas diuide dissonas:
Iniusta nil ipse vrbe præter
Damna, malas video atque rixas.
- 11 Noctu diuque haud mœnibus illius
Vsqum quietus feruor obambulat;
Vesana nec cessans libido
Occupat hanc penitusque turbat.
- 12 Artes retortæ, vafraque prauitas
Totam pererrat, nec dolus improbus,
Nec fraus recedit seua plenis,
Quas temerans celebrat, plateis.
- 13 Non hostis argens me cruciat malis
Probris, tulisse hunc nam valeam grauem;
Non inuidentis vexor amplis
Viribus; hunc potero & latere.
- 14 Mortalis at tu, qui ordinis es mei,
Tu mi magister, tu mihi cognitus;
- 15 Conferre cui verbum tacendum
Dulce fuit: pariter sumusque
Versati in alti PRINCIPIS ædibus;
- 16 Hos damnet vltix mors cita noxiæ,
Viuosque deturbet sepulchrum
Cum domibus sociisque culpæ.
- 17 Ipse inuocabo (sic solitus) DEVM,
IAS salutem constituet mihi;

- 18 Occasu & Ortu, æstuque vocem hanc
Audiet, eloquiumque triste.
- 19 Vitam redemptorque incolumem meam
Reddet parato iam mihi prælio,
Cum turba me magna invidentum
Dispositis peteret cateruis.
- 20 Antiquus vsque est cui thronus, audiet,
FORTI Sque pressos fregerit hos citò,
Quos nec vices nec sors refringit,
Quique DEVM timuere numquam.
- 21 Imò sacrati fœderis immemor
Certos amicos quisque petit manu;
22 Os lubricante lacte fingunt;
Corda mouent inimica pugnam.
Vnguenta verbis vincere lenibus
Possunt, acuti hæc sunt gladij tamens;
- 23 IAE sed imponas onus si
Ipse tuum, reget ille dux te:
Is, ne labanti consilio ruat,
Iustum perenni tempore continet.
- 24 Illos DEVS tu das in alti
Præcipites puteum pericli:
Quoscunque sanguis frausque facit viros,
Hi non dies vel dimidiant suos;
Ast ipse fidens totus isto
Integer auxilio manebo.

PSALMVS LVI.

Miserere mei Deus, quoniam concu-
cauit me homo.

DIVINAE TVTELEAE
CONSTANTIA.

- 1 Ad præstantem super columbam mutam remoro-
rum. Davidis Michthan, cum deprehenderens
eum Philisthim in Gath.

Carmen Tricolon Terrastrophon.

- 3 Clemens misertus me DEVS eripe:
Mortalis in me proruit, atque hiat
Me qui preinendo semper ambit
Belliger atque agitans perurget.

3 O SYM-

- 3 O SVMME, plures assidue mihi
Instant hiatu belligeri fero;
- 4 Tu quo die vexor timore,
Spes mihi certa manes salutis.
- 5 Verbum; DEVS quod protulit integrum,
Laudabo sospes, spem posui DEVM;
Immotus ergo non timebo,
Quid mihi vis paret ægra carnis.
- 6 Si quid vel orno vel loquor, vndique
Contristat vrgens me assiduis labor:
Intenta mens illis mihi actu
Perniciem meditatur omni.
- 7 Illis petendæ vt spes animæ est mex,
Sic & coactis insidiis latent,
Lustrare conati meos qua
Parte feram moueamve calces.
- 8 Illis libido per fugium facit;
Naso sed acri dat populós DEVS
Immane detrusos ruina
Præcipites properare IVD EX.
- 9 Constet tibi cum nostra vagatio,
Infunde in virem has tu lachrymas tuas
Quas fundo, descriptasque libro
Ipse tuo numera effluenteis.
- 10 Primum vocanti cum mihi protinus
Hostes coacti terga dabunt mei,
Hæc certa mi præfens fauoris
Signa sui DEVS ipse ponet.
- 11 Res, verba gratus cuncta feram DEO,
IAH notandi laudibus exitus:
Promissi & auctori benigno
Verba canens celebrabo resque.
- 12 Me spes in vno fida manens DEO
Quicquam timere à terrigenis vetat;
- 13 Quin vota persolnam DEVS, quas
Pollicor tibi ferre laudes.
- 14 Tu morte præfens hanc animam eripis;
Tu liberas hos, ne titubem, pedes:
Vt luce viuens hac fruensque,
Ipse DEVM sequar vsque cultor.

PSALMVS LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei.

PROBITATIS ASSERTOR DEVS.

Ad præstantem Ne corrumpas. Davidis Michtham,
cum fugeret à facie Saulis, in spelunca.

Carmen Sapphicum.

2 **M**E, DEVS, me tu miseratus, huic, quæ
Te petit fidens, animæ pericla
Transfer: alarum intereà tuarum

Protegar vmbra.

3 **P**RINCIPEM summum prece suscitabo
Viribus **F**ORTEM, mihi qui probatis
(Sic solet) factis statuetque & idem

Præmia tradet.

4 Sospes utque in me superem **V**S **Q**VE hiantura
Probra, demittet **D**EVS ipse verax
Blanda de cælis **D**EVS efficaci

Numine dona.

5 Flammeos inter iaceo leones
(Mens mihi quæ sit?) sobolemque Adam,
Lingua queis vibrans gladius, sagittæ,

Haltaque, dentes.

6 Tollere in cælos **D**EVS, atque terram
Gloriæ extendas monumenta in omnem

7 Quæ vales; rete hi pedibus pararunt
Tendere nostris.

Cogitur curis animo hæc in arcum,

Quæ viam tendo scrobibus refossis

Occulunt, casu penitus graui quas

Compleat auctor.

8 Iam mihi exultat, **D**EVS, & paraturæ
Comodos gestit fidibus canoris

Iungere, ac dulci celebrare cantu

Munera dia.

9 O decus nostrum vigila, atque surge
Nablium, exurgas cithara; ac neque ipsum

Me pigrum surgens præeat nitenti

Lucifer ortu.

10 Te canens multis populis fatebor,
Gentibus necnon **D**OMINVM, patronus

Gratus & lætus celebrabo, psalmis

Nempe canoris.

G

Nam

- 11 Nam tui doni bonitas benigni
Siderum tractus superat, polosque
Veritas dicti tua certa magnumque
Aethera vincit.
- 12 Tollere in summos DEVS alme calor,
Gloriæ ac terris monumenta cunctis
Tende, qua siccus pelago adiacenti
Prominet orbis.

PSALMVS LVIII.

Si verè utique iustitiam loquimini.

HVMANI IVDICII INIQUITAS.

- 1 Ad præstantem, Ne corumpas, Dauidis Michtham.

Carmen Dicolon Distrophon.

- A**Nne ô concilium iustitiam loqui
Nostis, iudicia an terrigenum genus
Recta æquo trutinæ examine ponitis,
Exacto officio integri?
- 2 Atqui corde delos prauaque perfido
In terra solitos vos fruerè laud negem;
Vestris è manibus vis venit improba,
Librata & studio malo.
- 3 Hæcunt nempe vias ex vtero impij,
Ex alusque petunt deuia callibus
Errorum, faciles vana loqui nimis,
Falsa & fingere non pigri.
- 4 Virus pestiferum ceu colubro est quibus,
Virus quale nocens vipera concepit,
Quæ surdas nimium continet aurium
Obdens callida ianuas.
- 5 Frustrà illam magici murruris artifex
Tentat carminibus vincere fortibus;
Nil voces magici carminis audiet,
Temnetque artifices modos.
- 6 Dentes ore suo comminue his DEVS,
Molaresque feris tolle leonibus
- 7 IAS; ceu liquida dispareant aquæ,
Fluxu ac deficient suo.
Et quæ dira solet tendere spicula,
Nequicquam noceant, arcibus irritis
Intercisa velut lentaque vulneri,
Et fallente cadant manu.

9 Lin
Vt
Tal

10 No
Spi
Vef

11 Iuf
Vif
Te

12 Ac
Fru
Ille

INN

1

2 S

3

4 Na
Te

5 Pra
In

6 Vlt
IA

LIBER II.

97

- 9 Limax ut fluidis viribus eliquet,
Ut foetus, pereat, femineus putri
Tabo disperiens, lumina cui negat
Solis visere morscita.
- 10 Nondum flamma leues corripit grauis
Spinas, ante lebes incaleat nimis
Vester, consilia ut cruda cadant suis
Ebullita furoribus.
- 11 Iusto exempla Dei vindicis agnita,
Visa & pacificam lætitiā ferent;
Testis namque pedes ipse cruoribus
Tinget, sanguine & improbo.
- 12 Ac tunc dicet homo, nempe manet pius
Fructus iustitiæ; nempe polo edito
Illos quidquid agant despiciens DEVS
Terras iudicat infimas.

PSALM. LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus meus.

INNOCENTIA DEO SVSCEPTA.

- 1 Ad præstantem, Ne corrumpas: Davidis Mich-
tham, cum mittente Saule observata fuit do-
mus, ut occiderent eum.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- 2 S Eruatim rabidis me eripe ab hostibus,
Infestisque mihi protege mi DEVS;
3 His quos prava voluntas
Urget fundere sanguinem.
- 4 Namque ecce immeritas insidias meæ
Tendentes animæ in me coeunt viri,
Robustum genus, IAS,
Culpa aut crimine non meo.
- 5 Pravi in me nihil est, & properant tamen,
In meque arma sibi & consilium parant:
Occurre excitus, ac me
Explora, & propius vide.
- 6 Ultor maxime dux tu armigerum DEVS
IAS, quo fruitur PRINCIPE & Israël,
Expergiscere, & omnes
Gentes pro meritis preme.

G 2

Clemens

Limax

- Clemens sis licet, his parcere desine,
 Sæuæ quos agitans cura libidinis
 Factis vsque malignis
 Et prauis studiis tenet.
- 7 Nocturno assimilis turba latrans canā
 Vicos atque vias vr̄bis obambulat;
 8 His labra, osque, minaces
 Enses. namque quis audiet?
- 9 IAS ludus erunt hi tibi, rideas
 Cunctarum studium cœptaque gentium;
 10 Illud robur ego ad te
 Arx nostra experiar D E V S.
- 11 Clemens meque fouens præueniet D E V S;
 Ipse exempla mihi cernere in hostibus
 Concedet D E V S, atque
 Spectare incolumi dabit.
- 12 Hos ne perde simul, ne & populo meo hoc
 Exemplum graue de mente cadat breui;
 Illos detrahe motos
 Noster tu clypee ô D E V S.
- 13 Peccatum ore suo, verbaque proferunt
 Labris falsa suæ plena superbix;
 Iuramenta que fraudi
 Addent dira loquaculi.
- 14 Hos, ne exstare queant, dirue, dirue ex-
 candens; V S Q V E D E V M munere præsidis
 Norint esse Iacobo
 Oras orbis in vltimas.
- 15 Nocturno assimilis turba latrans canā
 Vicos atque vias vr̄bis obambulat,
 16 Quærun̄t quid comedant; hos
 Sed sistet vigiles fames.
- 17 Ipse at manè tuum præsidium canam;
 Et quantum ista mihi est nota benignitas;
 Veram tempore in arcto
 Te arcem ac perfugium mihi.
- 18 Te psallam fidibus præsidium meum,
 Te qui me solitus protegere es D E V S,
 PRINCEPS ille benigno
 Cuius subsidio fruor.

PSALMVS LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

EX TENEBRIS LVX.

- 1 Ad præstantem super Susan Gheduth : Michtham
Davidis, ad docendum.
2 Cùm contenderet erga Aram Naharaim, & erga
Aram Szobah, & conuersus Ioab, percussit Edom
in valle Salis duodecim millia.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 3 **D**ruptos **D E V S** abstuleras nos percitus ira,
Sed nobis te redde precamur.
4 Nutat terra tuo scissa ac tremefacta furore,
Rimas tu committe labantis.
5 Tu populo exhaurire tuo prædura dedisti &
Plena tremoris pocula nobis.
6 Signa tuis tollenda dabas cultoribus **V S Q V E**
Propositi veri monumentum.
7 Det tua, vt euadant quos diligis ipse, salutem
Dextera, reque mihi facilem da.
8 Sancta loquês responsa dedit **D E V S** irrita nunquam,
Quæ gaudens ego certa tenebo.
Partiar ergo agros Sichimæ vallemque remensus,
Implent quam tentoria Suchoth.
9 Galgedium nemus & Manases mea iura subibunt,
Atque mei munimen Ephraim
10 Verticis : ac Iudas me decernente notabit.
Sunt & balnea nostra Moabus.
Perferet ipsa meam soleam calcantis Idumæ:
Tuque Palæsthine & mihi plaude.
11 Quis me in munitam victorem deferet urbem?
Ducet Idumæas & in oras?
12 Cùm Deus amotos tu nos eiecero, ac iam
Nostra **D E V S** non agmina ducas:
13 Auxilium arctatis nobis tu porrige : vanum est
Ex homine expectare salutem.
14 Nos ductore **D E O** turmas armabimus, ille
Calcando nostros teret hostes.

PSALMVS LXI.

Exaudi Deus deprecationem meam.

S V P P L I C A T I O.

1 Ad præstantem, super Neghinoth Davidis.

Carmen Tricolon Tetraſtrophon.

- 2 **A**Vdi quid orem, quid querar o D E V S;
Terra vt precans te à fine vocem sacræ,
Defectus ipſe cordis ægri
Viribus atque animo impotenti.
- 3 Rupis præaltæ culmine me loca,
Quamque ipſe ſolus ſcandere non queo:
- 4 Mî namque turum ſis aſylum,
Fiſque fero valida arx ab hoſte.
- 5 Tentorio ipſe in plurima ſecula
Iſto manebo, nil metuens mali;
Ac tutus alarum tuarum
Præſidio fruatur V S Q V E. firmo.
- 6 Tu certa namque & vota facis mea;
Hæreditatem teque timentium
- 7 Das auctor, ac Regem diebus
Accumulas ſaturasque ſæclis.
- 8 Semper ſedebit præſidio Dei
Inſtractus omni tempore, gratia.
Cui certa cuſtos eſt fidesque;
His nihil auſpiciis timebo.
- 9 Sic nomen edam perpetuo tuum
Neruis remixto carmine; ſic tibi
Quæ vota ſacrarant, redemptis
Aſiduis ſoliam diebus.

PSALMVS LXII.

Nõnne Deo ſubiecta erit anima mea?

VANITATIS VANI CONATVS.

1 Ad præſtantem apud Ieduthun, Pſalmus David.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

- 2 **N**empe ſpectat hæc mens. D E V M,
Silens petitque, pendet hinc ſalus mî;
- 3 Ille nempe rupes mea eſt
Munimen atque mî ac multa nutem.

4 Quamdiu

- 4 Quamdiu in vitam nequiter
Agetis omnes? murus vt ruens cui
Tenditis necem perfidam,
Impulsa valli ceu caduca moles?
- 5 Nempe de gradu vt derrahant
Vana appetentes consuent; precantur
Ore, quæ probes; cordibus
Malis maligna deuouere sueti.
- 6 Nempe sœstat hæc mens DEVM,
Silens rogatque, pendet hinc mihi spes:
- 7 Ille nempe rupes mihi &
Munimen; haud nutabo nixus illo.
- 8 In DEO salus est mea,
Decusque petra roboris mei ipse est.
In Deo fides est mihi;
- 9 Sperate gens hunc semper omnis vnum;
Corda vestra & huic fundite,
Fausus DEVS nam solus vsque nobis.
- 10 Nempe & Adæ nil est genius,
Virisque natos vanitas reprendit.
Pone hos lancibus tu suis,
Tollet resultans vanitas leuatos.
- 11 Nec vim pone spem tu tibi,
Ne præda vos exerceat superba;
Crescat summa rerum licet,
Nil vestra corda figat aut moretur.
- 12 Quæ semel locutus fuit
DEVS, reponam audita his, valens nam
Constat atque prestans DEVS.
- 13 Here ac benigna gratia est tibi, qui
Singulis potens assoles
Vicem rependere actibus paratam,

PSALMVS LXIII.

Deus Deus meus ad tē de luce vigilo.

EXILIVM VTILE.

- 1 Psalmus Dauid, cum is esset in solitudine Iudææ.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **M**ANÈ DEVS soleo te currere, tu mihi PRIN-
Te nimis hæc anima & sirit ardēs. (CEPS,
Hæc caro te cupit ac petit hic afflicta, vbi tota
Squallida terra arens caret vndis.

6 4

3 Sic

adiu

- 3 Sic ego sancta sola inuisi, vt mihi cura videndi est
Vires atque tuum decus ingens:
- 4 Quippe benigna mihi est melior tua gratia vita, his
Te labiis laudabo canamque:
- 5 Exsoluamque tibi grates dum vita manebit,
Altis ad tua nomina palmis.
- 6 Deliciis anima hæc satuta ac si pinguibus esset,
Sic labia in laudes mea soluam.
- 7 Sum memor ipse tui stratis quæ plurima muros;
Te ac meditor vigil omnibus horis.
- 8 Te, auxilium præsens expertus sæpè, tuarum
Alarum cantabo sub ymbra.
- 9 Hæc anima innitens tibi, subsequitur gradientem;
Dextera me & tua fulsit euntem.
- 10 Quique meæ vitæ exitium cupiere paratum,
Descendent loca ad infima terræ.
- 11 Occisum gladio corpus, sine honore sepulcri,
Vulpibus in prædam cadet amplam.
- 12 Rexque DEO lætus grates laudemque reponet:
Illius & qui numine iurat,
Victor laudis erit compos, dum falsa loquentum
Os clausum obstruatumque silebit.

PSALMVS LXIII.

Exaudi Deus orationem meam.

PROBITATIS PATRONVS DEVS.

Ad præstantem, Psalmus Dauid.

Carmen Tricolou Tetraastrophon.

- 2 **O**Rantis audi sancte DEVS meam
Vocem, pauore atque hostis ab improbi
- 3 Defende celatum malignæ
Consilio studiisque turbæ.
- 4 Queis lingua acutis ensibus aptior;
Verba, vt sagittæ spicula tristia,
In non paratos innocentes
Insidiis iaculantur atris.
- 6 Firmata postquam constituunt mala,
Deliberantes vt laqueos sciant
Celare, consultant, loquentes,
Quis noceat ingenia hæc & artes?

7 Com

- 7 Commenta prauis fraudibus ac modis
 Exacta cunctis partibus instrunt,
 Excogitato quisque cordis
 Arbitrio, studio ac profundi.
- 8 At imparatos confodiet DEVS
 Illos sagittæ vulnere concitæ,
- 9 Queis lingua consistat procax, &
 Terror ager trepidus videntes.
- 10 Exempla cunctos hæc homines, DEVS,
 Narrare cogent, quid faciat potens;
 Et facta condiscunt modosque
 Quos inuit is, tenet atque IVDEX.
- 11 IAMque iustus lætior hinc suum
 Dicit patronum & præsidium integrum;
 Laudataque incedet triumphans
 Simplicitas bonitasque cordis.

PSAL. L X V.

Te decet hymnus Deus in Sion.

ECCLESIAE OFFICIUM.

Ad præstantem, Psalmus David.

Canticum.

Carmen Sapphicum.

- 1 LAUS DEVS soli tibi destinata
 Cæteros cantus iubet in Sione
 (Debita agnoscens tibi dum reponit
 Vota) silere.
- 2 Tu preces audis populi colentis
 Te, caro quærens petat omnis vnum
- 3 Te mihi, & cunctis facilem prementes
 Tollere culpas.
- 4 Deligis quem tu facis & propinquum,
 Atriis felix manet ille in istis;
 Is tui sancto fruatur palati
 Munere & ædis.
- 5 Iustus ut nobis memores tremendas
 Res, quibus nostram statuis salutem;
 Spes & his cunctis DEVS & remotis
 Trans mare terris.
- 6 Reboris vi præualida recinctus

- Montibus firmam stabilemque sedem
 8 Ponis, & fluctus pelagi intumentes
 Siftis & vndas.
 Gentium sedas varios tumultus.
 9 Qui colunt fines, tua pertinebunt
 Signa, & occasus recinent & ortus
 Munera mira.
 10 Visitas terræ cupientis aruum, &
 Plurimò ditas reficisque foetu,
 P R I N C I P I S pleno pelago redundans
 Labitur humor.
 Tu paras fruges avidis colonis:
 Ipsa sic tellus tibi præparatur;
 Irrigas sulcos, madidasque complex
 Vbere glebas.
 11 Ebriam stillis penitus caducis
 Reddis, & quantum tulit illa germen,
 Almus augendo recreas fonesque, &
 Perficis almus.
 12 Fertili prodit nitidus corona,
 Quam tuus donis sibi nectit annus;
 Qua gradum flectis, fluit alta pingui
 Muncre nubes.
 13 Pascua in vasto renouata saltu
 Perfluunt foetu saliente, rident
 Et lacus musco redimiti, odoro &
 Gramine colles.
 14 Induit campos pecus, atque valles
 Farris albentes subeunt amictus,
 Ut sonent grato ac recinant ouantes
 Carmine cuncti.

PSALMVS LXVI.

Iubilare Deo omnis terra.

COMMODISSIMA INCOMMODA.

1 Ad præstantem, Carmen Psalmi.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **O**mnis terra simul vos edite iubila ouantes
 Terricolæque DEO:
 2 Illius ac lignis componite nomine laudes
 Cantibus altisonis.

3 Dicite,

- 1 Dicite, quanta DEVS sunt o tua gesta, tremenda
Singula, cuncta simul.
Roboris ista tuos vis ampla redarguet hostes
Dicere ficta tibi.
- 2 Omnis terra tibi procumbat, carmine nomen
Personet vsque tuum.
- 3 Ite & gesta DEI spectate, atque acta tremenda
Cernite, terrigenis.
- 4 Nam mare siccatum & pede nos transmittere letos
Ipse dedit fluvium.
- 5 Ipse suo sacrum deducit robore; gentes
Prospicit ille oculis.
Non erit vt propriis humana proteruia votis
Crescat & exuperet.
- 6 Vosque DEVM populi nostrum linguisque animisque
Dicite magnificum:
- 7 Nostras vitæ animas reddens, venit quoque nostros
Ille labare pedes,
- 8 Instar & argenti tu nos examine multo
Per mala dura probas.
- 9 Tum pressis sinuosa dabas in retia lumbis,
Vndique nos stimulans.
- 10 Mortalis capiti nostro, te auctore, volente
Teque duce, incubuit.
Per calidos ingressi ignes, gelidasque per undas
In saturam egredimur.
- 11 Ergo sacra tuam veniam facturum in ædem,
Votaque persoluiam:
- 12 Vota ego quæ labus medio in discrimine apertis
Oreque proposui.
- 13 Pinguia sacra tibi fument, ariesque perustus
Ardeat VSQVE frequens:
Cornigerique boues, sacer & cadat hircus, & aram
Imbuat ille tuam.
- 14 Vos quoscunque DEI tangit reuerentia, adeste
Miraque percipite:
Dum memoro ac presens narro, testisque, quid ipsi
Fecerit ille mihi:
- 15 Illum ego sublato linguæ clamore vocabam,
Illum ego & ore meo.
- 16 (Non me, si peccatus præstrinxit iniqua libido,
Percipiet DOMINVS.)

19 Senferat

- 29 Senferat ergo DEVS nostras vocemque precesque,
Audiit atque fauens:
30 Vnde meis facilem precibus qui præbuit aurem,
Gratulor ipse Deo:
Quique mihi se præsentem exhibuitque benignum,
Gratulor ipse pius.

PSAL. LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis.

VOTVM PRO SALVTE.

- 1 Ad præstantem in Neginoth, Psalmus Cantici
Carmen Sapphicum.

- 2 **N**OS DEVS nutu placidus benigno
Prosperis ornet foueatque rebus,
Vsque nos curans niteat sereni
Lumine vultus.
3 Gentibus terre tua nota cunctis
Sit via, & cunctis tua sacra præsens
Sit salus, laudent populi fatentes
Te DEVS omnes,
4 Iudicem rectum & populis probatum
Te canent læti, recinentque quantes
Qui colunt linguis variis disertum &
Moribus orbem.
5 Moribus, linguis variata tellus
Quæ patet, cuncti Duce te subibunt
Vsque iter certum, studiumque veri
Numinis vnum.
6 Te, DEVS, dicant populi fatentes,
Te (deceat) cuncti fateantur atque
Singuli atque omnes populi, quot ardens
Irradiat Sol.
7 Terra (dicentes) tulit vber ipsa,
Quod deceat, germen proprium: DEVS nam
Prosperos noster DEVS esse fructu
Nos facit almo.
8 Vt DEVS nobis faueat benignus,
Hunc colent fines reuerenter omnes,
Qui mare excludunt cohibentque curuo
Margine terras.

PSAL.

PSALMVS LXVIII.

Exsurgat Deus, & dissipentur inimici eius.

DIVINI VERBI TRIUMPHVS.

1 Ad præstantem Davidis, Psalmus Cantici.

Carmen Hexametrum Monocolon.

- 2 **S**TET DEVS emineatq. modò, subitò inuidus hostis
Illius effugiet disiectus fulmine vultus.
- 3 Furnus vt impulsus flammis, vt cera liquefcens,
Impia turba DEO sic rota micante peribit.
- 4 Parte alia præfente DEO noua gaudia ouantes
Iusti læticiam celebrent, festasq. choreas:
- 5 Dicite grata DEO vos carmina, psallite nomen
Illius, huic animos substernite qui premit æthram,
Perq. polos ac summa regit per inania curram:
Hoc gaudete IAE celebrando nomine læti.
- 6 Pupillis pater hic sanctus, viduisq. patronus,
Æquus & est vindex sanctæ de culmine sedis.
- 7 Soliuagos DEVS in domibus bene collocat, idem
Compedibus vinctos ad vitæ libera ducit
Munia, sed cohibent miseros loca sicca rebelles.
- 8 Te ducente tuum populum per inhospita tesqua,
9 Vsq. DEVS, tremuit tellus, maduereq. cali,
Et gelidos liquido sudarunt æthere rores,
Hoc præfente DEO, Simæque tenente cacumen;
Israëlis præfente DEO atq. huic PRINCIP E gèti.
- 10 Imbribus ipse tuum assiduis semperq. paratis
Sufficiens inspergis agrum DEVS, ipseque fessum
- 11 Restituis; tibi grex illic tuus accubat; vltro
Prospicis ipse inopi DEVS, accumulâsq. benignus.
- 12 Hic DOMINVS narranda solet dictare puellis
Lætaque, magnificos numerofo ex hoste triumphos,
- 13 Castrorum reges cedant, cedantq. phalanges,
Quæque domi résident, spoliis onerentur opimis.
- 14 Et quamquam tripodes inter iaceatis & ollas,
Autamen argento velata columba nitescet,
Flauo alis rutilans pennisq. micantibus auro.
- 15 Cumque in eo Omnipotens reges extenderet, atris
In tenebris, Salmonè niues fulsere nitenti.
- 16 Bassani nil cede DEI mons; culmina Basan
Montis habent celebres laudes, nomenq. superbum.
- 17 Quid montes celsi ac tremuli capita alta salitis?

Hunc

- Hunc amat ipse DEVS montem, sibi figere sedem,
 IAS perpetua ipse sibi hinc habitacula ponet.
- 18 Millia multa DEVM currus equitesque sequuntur
 Multiplici repetita acie, queis presidet ipse,
 Ipse, inquam, DOMINVS Sinai qui sancta tuetur.
- 19 Alta petens fortiq̄ue manu capta agmina ducens,
 Inde hominum generi pulcherrima dona tulisti;
 Vtq̄ue habites DEVS excelsus, tundasque rebelles.
- 20 Assiduis DOMINVM (debet hoc) celebrate diebus
 FORTEM vsque ac validū nostrā cumulare salutē
- 21 FORTESS enim is nobis optandas ferre salutē;
 Estq̄ue IAE DOMINO mortis perumpere portas,
 22 Atque aperire aditus, obstantia rumpere claustra.
 Nempe mali DEVS exempli caput atteret altum;
 Hostilisq̄ue comam transfiget verticis vltor.
- 23 Illa olim, DOMINVS dixit, Basanica redditam,
 Et maris illa olim referam spectacula profundi:
 24 Vt tibi pes rubeat, canibus quoque lingua cruore
 Hostili saturata tuis rubra defuat ipso.
- 25 Spectauere tuos gressus DEVS, illaq̄ue mira
 Consilia, & gressus FORTIS quos hic mens ac REX
 Sancta sibi ipse petens faciensq̄ue paransq̄ue ferebat.
- 26 Ordine præcedunt qui dicunt carmina voce;
 Tibia cum fidibus referunt numerosque modosque;
 Tympana pulsabunt generosa hinc inde puella:
- 27 Israëlis sacro quicumque ex fonte profecti
 Coetibus hinc densis DOMINVM celebrate DEVMq̄.
- 28 Illicet exiguus Biniaminus imperat illis,
 Et proceres Iudæ in coetu quoque nobilis illo,
 Et Zabulon proceres, Nephthali & nomina prima:
- 29 Constituit DEVS ista tuus tibi robora PRINCEPS.
 Te, DEVS ô, nobis auctore hæc robora constant
- 30 Istud apud Solymos templumq̄ue ædemq̄ue beatam
 Sæpe tuam propter Reges donata ponent.
- 31 Hastigeras poris es turbas diffundere tauros.
 Robustos, populorum interq̄ue armenta iuuenos
 Partibus argenti se qui exposuere minutis.
 Sparsit item populos optata in bella feroces.
- 32 AEGYPTUM linquens veniet gens densa Canopi,
 Aethiopiūq̄ue DEO manibus gens curret apertis.
- 33 Terræ regna DEO carinen resonare dicatum,
 VSQVE etiā fidibus DOMINVM celebrate canoris,
- 34 Qui sedet antiquis cæli super æthera cælis.

En da
 35 Huic
 Ille c
 Ille p
 36 Terril
 Israël
 Ac v
 Laud

Sal

A

S

Coet

Vnd

4 Cla

Inte

5 No

Qu

Me

6 Si

7 Sp

Ex

Fla

8 Te

9 Ig

En dabit ille suæ vocem quoque robore vocis;
 35 Huicque DEO robur, vos huic concedite palmam.
 Ille colit nostram gentem, decus Israël ille est;
 Ille potens magnum demonstrat in æthere robur.
 36 Terribilem tua sancta probat te maxime PRINCEPS
 Israëlisque DEVS, populo qui robora magna
 Ac vires fert ipse suo, DEVS optimus atque
 Laudibus assiduus, solenni & carmine dignus.

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt.

VERITAS VICTRIX.

Ad præstantem, super Sofanin Davidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

1 Sospes me DEVS erue,
 Obturare animam nam properant aquæ;
 2 Cœnoso penitus luto
 Immerfis pedibus sistere non queo:
 Vndas detidi in infimas,
 Cursus me & rapidi fluminis abstulit.
 4 Clamando miser hæreo,
 Nec vox rauca sonat gutture in arido:
 Intenti que meum in DEVM
 Dum spectant, oculi deficiunt mei.
 5 Non tam densa caput meum
 Vestit cæsaries, quàm malè mi inuidi,
 Queis nunquam fueram grauis,
 Instant excidium fortiter in meum,
 Mendaci studio hostium,
 Ut quæ non rapui, soluere debeam.
 6 Si quid stultitiæ mihi est,
 Scis, te nulla DEVS culpa latet mea.
 7 Sperantes, HERE, te, mei
 IAS arripotens, ne pudeat grauis
 Exempli miseri ac nimis;
 Non ex me rubeant, qui studio tui
 Flagrant, ô DEVS, Israël
 Quem magnû didicit noscere PRINCIPEM.
 8 Te propter mala pertuli
 Probra, ac ora pudor turbidus inficit.
 9 Ignotus penitus meis
 Hospes relictior fratribus, & mex

Marris

- 19 Matris pignoribus : domus
 Me vrit cura tua. & probra nefaria
 In me iacta tuum cadunt.
 20 Ieiunus fleo, seu squallidus induor
 21 Sacco, materiem parant
 Risus, sanguis viris fabula turpibus.
 22 Qui in portis simul assident,
 De me colloquia atque otia transigunt
 Inter pocula me canunt,
 Quos caupona iocis ebria detinet.
 23 Ad te sed refero meas
 IAS ipse preces, iam DEVS annus;
 Responde mihi maximo
 Quo gaudes bonus o nomine dicier,
 Quo verax opifer tuis
 Promissisque tenax nosceris a piis.
 24 Ne mergar, trahe me, luto
 Ereptum inuidix fluctisonisque aquis:
 25 Decursus fluuij celer
 Ne me corripiat, gurgitis aut feri
 Voluens sorbeat impetus:
 In me neu cocant ora voraginis.
 26 IAS dicta foue mea;
 Namque est summa tua & nota benignitas:
 27 Tu, quem maxima veritas
 Delectat, propius respice me; tuo
 Seruo neu faciem nega:
 Anguste premor, o me propera audiens
 28 Accede hanc animam, eripe,
 Hostes conficiunt, erue me erue:
 29 Nam tu probra tenes mea;
 Et quis me pudor atque inficiat rubor.
 30 Quam multis premar hostibus
 Scis, vt probra meum cor feriant mala.
 Quam multum doleam miser;
 Nemo est qui lachrymas commiserans meas,
 Quanquam quaesierim, leuet:
 Solamenque petens, inuenio nihil.
 31 Quin fel in mea fercula
 Miscere haud dubitant, poculaque acida:
 Et corrupta parant mihi
 Prompti porrigere hxc, dum sitio dolens.
 Illis

23 Illi
 Pa
 34 Lu
 35 Ta
 36 Ac
 37 Per
 Et
 38 Pra
 Et
 39 Viu
 30 AE
 31 No
 32 IA
 Te
 33 Ex
 Lx
 34 Nu
 35 Hu
 36 Na
 Se
 De
 37

- 23 Illis mensa ruit sua
Præsentem in laqueum, præmia debita:
Pace & præcipiti ruant:
- 24 Obscuris oculis nil videant, graui his
Lumbos pondere comprime.
- 25 Bilem funde tuam his quos furor ac rursus
Tactos turbet & opprimat.
- 26 Destruata his iaceant alta palatia,
Ac tentoria qui colat,
Horum permaneat nemo superstitum.
- 27 Pergunt vulnere nam graui,
Quem tu cumque feris perdere protinus:
Et narrant numero addito,
Occisi vt nimium perdoleant tui.
- 28 Prauo da vitio arbirer,
Vt prauum vitium connumerent suum;
Et nunquam veniant tuam
Illi in iustitiam (iudicio integro:)
- 29 Viuentum remoue hos libro,
Nec iustis genus hoc annumeres viris.
- 30 Aegrum me atque inopem DEVS
In celsis tuere & pone salutifer:
- 31 Nomen magnificum DEI
Laudabo celebri carmine gratulans.
- 32 IAE hæc dona placent magis,
Quam si taurus ei vel vitulus cadat,
Terram spargere qui vngulis
Diffisis valeat, cornuaque exerat.
- 33 Exemplo atque inopum meo,
Cultorumque DEI viuuda gestiens
Lætis pectora gaudiis:
- 34 IAS namque humiles respicit audiens,
Nunquam negligit ac suos
Vinctos solliciti carceris in specu.
- 35 Hunc terra, hunc celebrent poli;
Hunc quidquid liquidis in pelagis meat.
- 36 Nam seruare Sionios
Ciues, restituens moenia & vrbibus
Sedem perpetuam parat,
Quamque hæres teneat turba fidelium:
Deductum & famulis suis
- 37 Semen possideat, qui que colunt sacrum

Nomen, progenies pia,
Securi fatuis confideant agris.

PSAL. LXX.

Deus in adiutorium meum intende.

VOTVM PRO VICTORIA
DE PECCATO.

Ad præstantem Psalmus David
ad admonendum.

Carmen Tricolon Tetrasrophon.

- 2 **M**E liberare vt prospicias citò
PRINCEPS vt ad sis auxilio mihi
IAS benignusque æquus idem,
Accelera ac propera aduocatus.
- 3 Turpem repulsam principe te ferant,
Quicumque querunt hanc animam, malum
Optant meumve; & hos retrorsum
Dedecus amoueat pudendum.
- 4 Probrum reuersi in præmia perferent,
Vah, vah, solent qui dicere; gaudium
5 Te sed petentes atque dulcis
Lætitiâ exhilarabit omnes.
Tux salutis munera quique amant,
Dicent quantes: Maxima PRINCIPIS
Sit culta maiestas, & omne
Perpetuò celebrata in ævum.
- 6 Ergo ipse egenus, pauper, inops, precor
PRINCEPS meum te præsidium, mihi
Te sospitalem, nil moratus
Accelera o mihi prosper IAS.

PSALMVS LXXI.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

DIVINAE VERITATIS ASSERTIO.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **I**AS in te confisum ne me irrita spes hæc
Pudore turbans vrgeat sollicitudinibus.
- 2 Iustus vt es, factisque, aurem mihi flecte benignam;
Defende, serua sospitem, ne mala me perimant.
- 3 Tu mihi præsidium sis arx adendaque semper
Tu firma rupes, & salus sit tibi chara mea.

4 Eripe

- 4 Eripe mi DEVS eque manu palmaque maligni,
Atque improborum viribus, feuitiaque graui.
- 5 IAS tu DOMINE o teneris fiducia ab annis
Tutela praesens semper & spes mihi certa manes.
- 6 In te ex visceribus sum nixus, matris & aluo
In lucis vsum me refers, conspicuumque diem.
Argumenta mihi laudum cumulata tuarum,
Quaecunque voluens cogito, tempora sufficiunt.
- 7 Portentum videor multis, tam dura superstes
Vincens pericla: tu sed es robora magna mihi.
- 8 Ore tuam pleno laudem assiduisque diebus,
Tuumque honorem gratulas atque decus referam.
- 9 Viribus exuerit cum me damnosa senectus,
Desertor haud me linquito subsidio vacuum.
- 10 Hostes in me eteum dicta instituere maligna,
Captantque vitam qui meam, consulere simul.
- 11 Deseruit DEVS hunc, aiunt, comprehendere captum,
Iam iam sequuti, nemo quem suscipit eripere.
- 12 Ne procul o DEVS absistas, mihi mi DEVS adis
Festinus, vt me liberes, auxilioque iuues.
- 13 Auerfi hanc animam qui quaerunt perdere, finis
Exterminatos turpiter dissipet atque pudor.
- 14 Semper ego adiciam mi spem, semper tibi laudes
Praeter tot olim debitas soluere constitui.
- 15 Iustitiam narrabo tuamque tuasque salutes
Totis diebus, terminos nescio nam numeris.
- 16 Ingrediar narrare IAE DOMINI inelyta gesta,
Esto tuam mihi satis dicere iustitiam.
- 17 Me DEVS a primis docuisti protinus annis,
Miranda narre quae tua atque haec hactenus enumerē.
- 18 Usque in canitiem extremam, seniumque recurrunt
Ne linque vatem numinis me historicumque tui.
Integer aetate meae, sobolique futurae
Tui stupendam brachij vim referam memorans.
- 19 Iustitiam DEVS atq. tuam DEVS, aethera ad, altam,
Et magna facta, par tibi, quisve secundus erit?
- 20 Indice te mala multa, angusta ac tristia sensi;
Vitam quietam, redditus sed mihi, restituis:
Depresso e. terrae centro latebrisque profundis
Sublimem in altu me locum dux bone tu reuocas.
- 21 Auges ipse meam, quo magnus dicar, opum vim;
Solaris idem me & foyes redditus ipse mihi.

- 22 Nabilio & ipse etiam pleno, citharaque DEVM te
Meum canam, sanctū Israēl; teque tuāque fidem;
23 Et fidibus mixtum referent labia hæc quoque carmen;
Dexterāque quam redēptor hanc erueras animam.
24 Iustitiam cunctis meditata hæc lingua diebus
Tuam requiret, consonis vocibus vt referat;
Cūm mihi consiliis iunctis mala multa parantes
Turpis repulsa mouerit, vestieritque pudor.

PSAL. LXXII.

Deus iudicium tuum regi da.

BEATISSIMI REGNI INITIATIO.

2

Salōmoni.

Carmen Dicolon Tetraſtrophon.

- R**Egi iura DEVS da tua, filio ac
Regis iustitiam confer amabilem,
2 AEquis quā populum iudicet is tuum
Princeps, atque inopes regat.
3 Montes huic populo atque huic iuga collium
Pacem compositi temporis afferent;
4 Hic iudex inopum, ac, hic violentiæ
Vindex, pauperibus salus.
5 Te dum Solque die, Lunaque noctibus
Præfint assiduis luminibus, colent
Te sacris soboles postera posteris,
Regem te & metuent bonum.
6 Ceu detonsa cadens prata rigat vagus
Imber, ceu pluuie roribus imbuunt
Tellurem, viridi & gramine vestiunt,
Flore ac purpureo beant;
7 Sic hoc Rege piis plurima pax fluat,
Vt ius perpetuo tempore floreat;
Donec Luna suo deficiens loco
Menses auferat ac dies.
8 Is cuncta imperio prospiciet sacro,
Externum mare quæ claudit & intimum,
Vnde & prima caput flumina proferunt
Terre littora ad vltimæ.
9 Siluanus, genibus iam minor Aethiops
Hunc lincto ac veriti puluere supplices
Hostes hunc precibus; muneribus colent;
Regna hunc Punica præstitis.
10 Hunc qui regna tenent per maris insulas
Reges assiduis muneribus petent;

Hunc

Hunc reges Arabum: debita proferent
 Dona huic Aethiopes Sabæ.

- 11 Huic se prapostri gentibus omnibus
 Reges prouolliant, illius & ferent
 Gentes seruitium, quot variis tenent
 Orbem legibus ac modis.
- 12 Defendet querulum namque inopem, auxill
 Dignum, sed vacuum; tutor erit viro
 Quem constricta premens pauperies agit,
 Ac vis ditior opprimit.
- 13 Defectasque animas ille salutarifer
 Seruabit redimens ne pereant mala
- 14 Fraude aut vi immodica; valde etenim sibi
 Horum charus erit cruor.
- 15 Viuentemque inopem prouidus asseret,
 Donabitque Arabum torquibus aureis,
 Hunc semper precibus concilians suis
 Omni ac muneribus die.
- 16 Farrisque exiguum vertice in arduo
 Montis, ceu Libani cedrifera nemus,
 Densa fruge strepet, terra frequens viro,
 Vrbi vt gramina proferet.
- 17 Eius perpetuò nomen erit sacrum,
 Nomen, quod soboles plurima proferet,
 Dum præsens facie ex ætheris axibus
 Sol effulserit aurea.
 Huius mirifico munere Gentibus
 Cunctis plena fluat diua beatitas;
 Hunc gentes celebri carmine maxime
 Dignumque imperio canent.
- 18 IAS imperio floreat vnico
 PRINCEPS ille bonus, qui DEVS Israél
 Dicitus, solus habet mirificis modis
 Mira exponere munera.
- 19 Cuius magnificum nomen in vltimas
 Oras amplificans fama ferat memor;
 Et terram peragrans gloria compleat
 Omnem numinis illius.
 Explorata diu hæc consilia exitum
 Fautum pollicitis contiguum bonis
 Optare ac petere, & credere confore, &
 Exspectare iubent pios.
 Consummatæ sunt preces Dauid filij Isai.